

дователно, ако ти отхвърлишъ отъ себе си онзи Божественъ законъ, онзи Божественъ животъ моралъ и приемешъ, че всичко въ свѣта е глупаво, ти самъ си внушавашъ и единъ день ще направишъ отъ себе си единъ глупакъ. Ако кажешъ, че всички хора сж глупци, и ти ще станешъ като тѣхъ. Помни, че ти трѣбва да мислишъ за хората, че сж благородни. Ти трѣбва да мислишъ за човѣшкитѣ души, че сж разумни, само че въ проявата си като хора тѣ вървятъ по единъ кривъ пътъ, заблудили сж се. И тѣй, когато ти казвашъ, че всички хора сж глупави, то подразбира, че само ти си уменъ човѣкъ, нали? Че ако Богъ създаде всички тия хора, съ които ние можемъ да се споразумѣмъ, то какъ може да сж глупави? Ако азъ мога да се споразумѣя съ васъ, като ви говоря една Истина, то и всички вие помежду си можете да се споразумѣте, може да се разберете. Ако ние можемъ да живѣемъ индивидуално, ако можемъ да живѣемъ единъ възвишенъ животъ, ще можемъ да миневъ прѣзъ всички изпитания, ще надделѣмъ себи си, ще прѣдолѣмъ надъ смъртта. Защото, ако човѣкъ не може да прѣдолѣе надъ смъртта, ако не може да я хване за гушата, това е робство.

Първата задача въ живота ни е хванемъ смъртта за гущата, да водимъ сражение съ нея и да я побѣдимъ. Какъ? Писанието казва, че Христосъ побѣдилъ смъртта. Онзи, който не разбира закона, казва, че като дойде Христосъ на земята, смъртта и Него хвана. Да, но Писанието казва, че Богъ, Който живѣеше въ Христа, Го възкрѣси, че Богъ живѣе въ него. Ние казваме: азъ трѣбва